

FAZA:	PROJEKT WYKONAWCZY
-------	---------------------------

PRZEDMIOT:	Termomodernizacja budynku hali sportowej wraz z łącznikiem przy Publicznej Szkole Podstawowej Nr 3 im. H. Łaskiego w Staszowie
------------	---

ADRES:	Publiczna Szkoła Podstawowa Nr 3 ul. Mickiewicza 40, 28-200 Staszów
--------	--

INWESTOR:	Gmina Staszów, ul. Opatowska 31, 28-200 Staszów
-----------	--

OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Wojciech Popiel Nr Upr. 793/04/U/C Izba - MP1049
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Artur Ignarski
OPRACOWAŁ:	mgr inż. arch. Kamila Mikuszewska

DATA:	KRAKÓW 05.2012 R.
-------	--------------------------

SPIS ZAWARTOŚCI

1. CZĘŚĆ OPISOWA:

OPIS TECHNICZNY:

- I. DANE OGÓLNE
- II. PODSTAWY OPRACOWANIA DOKUMENTACJI
- III. OPIS STANU ISTNIEJĄCEGO
- IV. PROJEKT ARCHITEKTONICZNO – BUDOWLANY
- V. KOLORYSTYKA
- VI. INFORMACJE DODATKOWE

2. ZAŁĄCZNIKI

- OŚWIADCZENIE PROJEKTANTA O SPORZĄDZENIU PROJEKTU BUDOWLANEGO ZGODNIE Z OBOWIĄZUJĄCYMI PRZEPISAMI ORAZ ZASADAMI WIEDZY TECHNICZNEJ.
- ORYGINAŁ ZAŚWIADCZENIA PRZYNALEŻNOŚCI DO MAŁOPOLSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY ARCHITEKTÓW.
- CHARAKTERYSTYKA ENERGETYCZNA BUDYNKU.

3. CZĘŚĆ RYSUNKOWA:

RYS. NR Z1 — SYTUACJA	1:500
RYS. NR 1 — RZUT PARTERU	1:200
RYS. NR 2 — ELEWACJA WSCHODNIA I ZACHODNIA	1:200
RYS. NR 3 — ELEWACJA POŁUDNIOWA	1:200
RYS. NR 4 — ELEWACJA PÓŁNOCNA	1:200

OPIS TECHNICZNY

I. DANE OGÓLNE:

1.1 Przedmiot opracowania:

Tematem opracowania jest projekt architektoniczno-budowlany p.n.: „Termomodernizacja budynku hali sportowej wraz z łącznikiem przy Publicznej Szkole Podstawowej Nr 3 im. H. Łaskiego w Staszowie”.

Celem docieplenia ścian budynku jest obniżenie kosztów ogrzewania budynku oraz poprawienie estetyki elewacji.

1.2 Adres zamierzenia:

Inwestycja zlokalizowana jest w Staszowie na ul. Mickiewicza 40.

1.3 Nazwa inwestora:

Gmina Staszów

ul. Opatowska 31, 28-200 Staszów.

1.4 Nazwa i adres jednostki projektowej:

PRACOWNIA PROJEKTOWA „V-CAD”

31-228 Kraków, ul. Proszowicka 14,

1.5 Stadium:

Projekt wykonawczy

II. PODSTAWY OPRACOWANIA DOKUMENTACJI:

- Umowa nr 38/BZP/13/IPP/2012 z dn. 10.04.2012 r.
- Wizja lokalna i inwentaryzacja w terenie.
- Elementy archiwalnej dokumentacji technicznej obiektu.
- Uzgodnienia koncepcji docieplenia z inwestorem.
- Polskie Normy i przepisy prawa budowlanego.

III. OPIS STANU ISTNIEJĄCEGO:

3.1 Opis ogólny:

Budynek składa się z głównej i zarazem wyższej części hali z dachem o konstrukcji kolebkowej i niższej części gdzie mieści się zaplecze. Zbudowany jest w technologii tradycyjnej. Obiekt jest jednokondygnacyjny, niepodpiwniczony, główna część przykryta jest dachem kolebkowym, krytym blachą, natomiast nad zapleczem znajduje się dach płaski, ocieplony, kryty papą.

3.2 Konstrukcja ścian budynku:

Ściany zewnętrzne z cegły gr. 45 cm - obustronnie tynkowane.

Tynk zewnętrzny w złym stanie.

IV. PROJEKT ARCHITEKTONICZNO – BUDOWLANY:

4.0 Zakres opracowania

- Renowacja istniejących okien poprzez ich pomalowanie
- Wymiana blacharki i ofasowań
- Remont pokrycia dachowego (wymiana pokrycia dachowego z dwóch warstw papy w części niższej budynku, malowanie istniejącego pokrycia z blachy trapezowej kolebki hali)
- Wykonanie wykopu odstaniającego ściany piwnic do gł. 1 m
- Wykonanie docieplenia ścian budynku wraz z tynkowaniem
- Remont instalacji odgromowej
- Wymiana opaski wokół budynku

4.1. Docieplenie elewacji:

Celem docieplenia jest obniżenie kosztów ogrzewania budynku oraz poprawienie estetyki elewacji (nowe tynki, nowa kolorystyka).

Ściany zewnętrzne - zaprojektowano docieplenie istniejących ścian zewnętrznych, od poziomu cokołu metodą lekką styropianem samogasnącym gr. 15 cm i pokrycie warstwą tynku silikonowego na siatce.

Ściany cokołu - projektuje się docieplenie styropianem grubości 10cm i pokrycie warstwą tynku silikonowego na siatce.

Ściany fundamentowe poniżej poz. terenu - zaprojektowano docieplenie gr. 10 cm do głębokości 1m poniżej poz. terenu i pokrycie warstwą izolacji p. wilg.

Szpalety okien i drzwi - wskazane jest ocieplenie szpalet, grubość warstwy docieplenia 3 do 5 cm zależna od sposobu osadzenia okien.

Obróbki blacharskie - Należy wymienić obróbki blacharskie budynku na nowe. Rynny spustowe w stanie dobrym zdemontować i zamontować powtórnie po wykonaniu docieplenia.

Remont balustrad - Istniejące balustrady należy wyremontować i pomalować na nowo.

łącznie pow. docieplanych ścian zewnętr. gr. 15 cm	=ok. 1100,0 m ²
łącznie pow. docieplanych cokołów gr. 10 cm	= ok. 92,0 m ²
łącznie pow. docieplanych ścian poniżej poz. gruntu gr.10 cm	= ok. 240,0 m ²

Projektuje się docieplenie budynku metodą BSO („lekką mokrą”) w systemie BAUMIT (lub równorzędnym) płytami styropianu samogasnącego grubości 15 cm.

System dociepleń BAUMIT posiada aktualne atesty i aprobaty techniczne ITB, oraz odpowiednią klasyfikację ogniową.

Prace wykonywać zgodnie z załączonym opisem technicznym ocieplenia ścian zewnętrznych systemu BAUMIT.

4.2 Opis techniczny ocieplenia ścian zewnętrznych w systemie BAUMIT

1. Założenia projektowe:

Ocieplenie ścian zewnętrznych metodą BSO (ETICS, „lekka mokra”) z gwarancją:

- właściwej izolacyjności termicznej i akustycznej ścian
- najlepszej paroprzepuszczalności bezpieczeństwa pożarowego
- czystej powierzchni elewacji w długim okresie czasu
- trwałości kolorystyki i wysokiej odporności mechanicznej elewacji

2. Wyznaczenie warstw ocieplenia

Należy zastosować: płyty ze styropianu elewacyjnego.

- ocieplenie systemu Baumit Star z tynkiem silikonowym SilikonTop 1,5mm lub 2mm

3. Ocieplenie ścian zewnętrznych powyżej poziomu gruntu.

3.1 Wymagania ogólne

Przy wykonywaniu prac należy przestrzegać reżimu technologicznego, stosować wyłącznie elementy systemu określone w niniejszej Specyfikacji Technicznej oraz Aprobacie Technicznej: ETA-05/0245

ÖSTERREICHISCHES INSTITUT FÜR BAUTECHNIK

A-1010 Wien, Schenkenstraße 4
Tel.: +43 (0) 1-5336550
Fax: +43 (0) 1-5336423
E-Mail: mail@oib.or.at

Mitglied der EOTA

European Technical Approval

ETA-05/0245

(English language translation, the original version is in German language)

Handelsbezeichnung:

Trade name:

Baumit WärmedämmverbundSystem Mineral

UWAGA! Mieszanie systemów jest niedopuszczalne.

	Składniki Więcej informacji na temat opisu, właściwości i wydajności składników – zob. § 2.5	Pokrycie (kg/m ²)	Grubość [mm]
	Mechanicznie mocowane ETICS z kotwami i dodatkową zaprawą klejową (Możliwe połączenia produktów izolacyjnych/kotwi – zob. § 2.3.3.a)		
Warstwa zbrojona	- Baumit HaftMörtel: proszek mineralny, podłoże cementowe z piaskiem krzemionkowym, proszek dyspersyjny, dodatki	7,0 (proszek)	4,0 do 5,0
	- Baumit KlebeSpachtel: proszek mineralny, podłoże cementowe z piaskiem krzemionkowym, proszek dyspersyjny, dodatki	7,0 (proszek)	4,0 do 5,0
Siatka z włókna szklanego	➤ Standardowa siatka z włókna szklanego: Baumit TextilglasGitter: Wielkość oka pomiędzy 3 mm a 5 mm	/	/
Warstwa gruntująca	➤ Baumit UniversalGrund: Barwiony płyn gotowy do użycia	0.15 (l/m ²)	/
Warstwa wykończeniowa	➤ Pasta gotowa do użycia – tynk silikatowy: - Baumit SilikatPutz: cząsteczka 1,5/2,0/3,0 mm - Baumit NanoporPutz: cząsteczka 1,5/2,0/3,0 mm ➤ Pasta gotowa do użycia - Baumit SilikonPutz: cząsteczka 1,5/2,0/3,0 mm	2,5 do 4,2 2,5 do 4,2 2,5 do 4,2	W zależności od rozmiaru cząsteczki

Wykonawca powinien na własną odpowiedzialność sprawdzić podłoże oraz pozostałe warunki budowlane. W razie wątpliwości powinien je zgłosić pisemnie zlecającemu.

Podczas prowadzenia prac oraz schnięcia tynków temperatura zewnętrzna powietrza, podłoża i wbudowanego materiału nie może być niższa niż +5°C (+8°C dla tynków i farb silikatowych lub nanoporowych) lub wyższa niż 25°C a wilgotność względna powietrza nie powinna przekraczać 80%.

W czasie robót i w fazie wiązania materiały chronić przed niekorzystnym wpływem warunków atmosferycznych (wiatr, deszcz, nasłonecznienie, wysoka lub niska temperatura), np. stosując ochronne siatki na rusztowania).

Tuleje do mocowania kotwi rusztowania powinny być umocowane równo z powierzchnią termoizolacji, a po zakończeniu prac zamknięte korkiem plastikowym w kolorze tynku i uszczelnione elastyczną masą fugową.

Kotwie powinny być rozmieszczone wg regularnej siatki lekko ukośnie z dołu do góry, aby woda nie dostawała się do tulei.

3.2 Przygotowanie podłoża

Należy przeprowadzić dokładną ocenę podłoża, aby wykryć ewentualne uszkodzenia oraz ustalić i usunąć ich przyczyny.

Podłoże powinno być stabilne, nośne, suche, czyste, pozbawione elementów zmniejszających przyczepność (np. olej szalunkowy, uszkodzone, odpadające powłoki malarskie i tynki).

Rysy skurczowe na powierzchni tynku lub betonu można zakryć materiałami systemu. Pęknięcia statyczne i wywołane osiadaniem można zakryć w sposób trwały tylko wtedy, gdy ustały przyczyny ich powstawania.

W zależności od przebiegu rys należy przewidzieć ewentualne dylatacje.

Rysy termiczne powstałe na skutek zmiennych odkształceń różnorodnych materiałów sąsiadujących ze sobą w obrębie ścian (czoła płyt stropowych, skrzynie rolet, słupy) można z reguły zakrywać, ponieważ obciążenie termiczne budynku jest przez system znacznie zredukowane. Warstwa elewacyjna powinna posiadać wymaganą stateczność z ewentualnym wykonanym specjalistycznym kotwieniem.

Podczas klejenia płyt można zniwelować nierówności podłoża przy pomocy kleju, o ile nie przekraczają one 1 cm. Przy większych odchyłkach należy powierzchnie po uzgodnieniu z kierownictwem budowy otyłkować.

Próba przyczepności podłoża: do oczyszczonej ściany przykleić za pomocą kleju systemowego (BAUMIT KlebeSpachtel, Baumit ProContact) próbki styropianu o wymiarach 100 x 100 mm (8 – 10 próbek). Po 3 dniach przeprowadzić próbę odrywania przyklejonych próbek.

Jeśli materiał izolacyjny zostanie rozerwany w swej strukturze, oznacza to, że podłoże charakteryzuje się wystarczającą wytrzymałością.

3.3 Mocowanie płyt izolacyjnych.

Pasmo zaprawy klejowej na brzegu płyty powinno mieć ok. 5 cm szerokości, natomiast punkty po środku płyty mniej więcej wielkość dłoni.

Grubość kleju należy tak dobrać, aby uwzględniając tolerancję podłoża oraz grubość warstwy kleju

(od 1 do 2 cm) uzyskać min. 40 % powierzchnię stykającą się z podłożem.

Po nałożeniu masy klejącej na płytę należy ją bezzwłocznie przyłożyć do ściany i dokładnie przycisnąć.

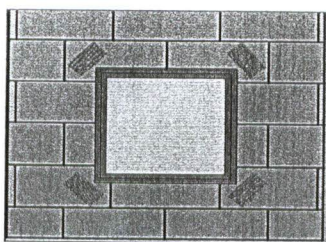
Zasadniczo układa się wyłącznie całe płyty, w układzie poziomym dłuższych krawędzi z zachowaniem mijankowego układu spoin pionowych.

Układ mijankowy stosować również na narożnikach ścian, aby płyty się zazębiały.

Nie wolno łączyć płyt w miejscach pęknięć lub dylatacji fasady. Trzeba w tych miejscach ułożyć płyty na zakład o wielkości przynajmniej 10 cm.

Krawędzie płyt nie mogą pokrywać ze złączami płyt prefabrykowanych i znajdować się na przedłużeniu krawędzi otworów okiennych lub drzwiowych.

Szczególnie w tych miejscach często występują osłabienia podłoża (rysy ukośne), które muszą być dodatkowo zabronione diagonalnie kawałkami siatki o rozmiarach ok. 20x35 cm.

Ościeża otworów stolarki okiennej i drzwiowej należy wykonać pod kątem prostym natomiast górne wykonać ze spadkiem na zewnątrz.

W celu odpowiedniego wykonania narożników zaleca się zawsze wystawić jedną płytę z odpowiednim nadmiarem poza narożnik, a drugą docisnąć do niej. Następnie obcina się wystający pasek.

Płyty trzeba przyklejać na przemian, aby uzyskać ich zazębienie.

Spoin między płytami nie wolno wypełniać klejem. Ewentualne szczeliny należy uzupełnić klinami ze styropianu.

Przy okładaniu ościeży otworów okiennych i drzwiowych trzeba tak dobierać grubość izolacji, aby po zakończeniu prac widoczne części ramy miały jednakową szerokość, wzgl. aby ościeża znajdujących się nad sobą okien przebiegały w jednej linii.

Nie wcześniej niż po 24 godzinach od przyklejenia płyt izolacyjnych wykonać mocowanie mechaniczne poprzez zastosowanie kotków rozporowych.

Należy zastosować łączniki w ilości min. 6 szt./m² wg podanego schematu.

liczba łączników / m ²		schemat rozmieszczenia łączników na ścianie oraz w strefie krawędziowej Norma DIN 55699
ściana	krawędź	
4	4,5	
6	6,5	
8	8,5	
10	10,3	
12	11,8	
14	14	
strefa krawędziowa wynosi: $R \geq 1,25m$ lub $R \geq 1,75m$ d - grubość zastosowanej izolacji termicznej a - minimalna odległość mocowania od krawędzi ściany		

liczba łączników / m ²		schemat rozmieszczenia łączników na ścianie oraz w strefie krawędziowej Norma DIN 55699 wełna lamelowa
ściana	krawędź	
0	3	
4	5	
4	8	
4	11	
strefa krawędziowa wynosi: $R \geq 1,25m$ lub $R \geq 1,75m$ d - grubość zastosowanej izolacji termicznej a - minimalna odległość mocowania od krawędzi ściany		

Dla płyt izolacyjnych o wym. 50x100cm

Dla płyt izolacyjnych o wym. 20x120cm

Otworki w materiałach drążonych i betonie komórkowym należy wykonywać wiertarkami bez użycia udaru.

Długość kotków należy dobrać uwzględniając grubość płyty izolacyjnej, warstwy kleju, ewentualnie starego tynku i wymaganej głębokości kotwienia w ścianie (w zależności od konstrukcji łącznika i rodzaju podłoża).

Miejsca kotkowania należy wyrównać masą szpachlową.

Dla uniknięcia powstawania mostków termicznych stosować zamiennie kotki z zatyczkami z materiału izolacyjnego,

3.4 Wykonanie warstwy zbrojonej siatką:

Przed szpachlowaniem zamontowane płyty przeszlifować i odkurzyć.

Do wykonania warstwy zbrojonej należy używać zaprawy klejowo-szpachlowej Baumit KlebeSpachtel i systemowej siatki z włókna szklanego Baumit 145A.

Masę szpachlową nakłada się pasmami szerokości tkaniny i wciska się w nią siatkę z zakładem 10 cm (znaki na siatce).

Nakładanie masy szpachlowej w kilku etapach jest niedopuszczalne.

Bezpośrednio po ułożeniu tkaniny należy ją zaszpachlować, tak aby była zakryta na całej powierzchni.

Przy ewentualnych wycięciach w tkaninie zbrojeniowej, np. przy zakotwieniu rusztowania, należy przykryć to miejsce uprzednio kawałkiem tkaniny dla zapewnienia ciągłości zbrojenia

Tkanina powinna być równomiernie napięta, nie wykazywać pofałdowań a kolor i wzór siatki zatopionej w masie szpachlowej nie mogą być widoczne.

Warstwa zbrojona pojedynczą tkaniną powinna mieć grubość 3-5mm.

Na narożnikach zaleca się zastosować kątowniki z siatką.

Narożniki mocuje się do podłoża całą powierzchnią przy użyciu masy szpachlowej. Należy zwracać uwagę, aby były one całkowicie zatopione w masie.

Na narożnikach zewnętrznych siatka powinna zachodzić z obu stron na odległość co najmniej 10 cm. W części parterowej, a także na ocieplanych cokółkach zaleca się zastosować dwie warstwy zbrojone siatką do wysokości 2,0 m powyżej poziomu terenu lub tzw. siatkę pancerną. (Oczka 6,0x6,0 mm, $\geq 480 \text{ g/m}^2$ zużycie 1,0 mb/m²)

Siatkę pancerną układa się w zaprawie szpachlowej bez zakładów a następnie wykonuje się standardową warstwę zbrojoną (Siatka 145A, oczka 4,0x4,5 mm, zużycie 1,1 mb/m)

Dla właściwego uszczelnienia styku wykonanego ocieplenia ze stolarką zaleca się zastosowanie odpowiedniego profilu przyokiennego.

Długość nowo montowanych parapetów należy dobierać tak, aby boczny profil odprowadzający wodę licował się z powierzchnią późniejszego tynku na ościeżach.

Szerokość parapetu należy dobrać tak, aby wystawał on przynajmniej 3 cm poza nową powierzchnię ściany.

Przejście między profilem parapetowym a materiałem izolacyjnym należy wykonać z taśmy uszczelniającej samorozprężnej.

3.5 Wykonanie wyprawy z tynku cienkowarstwowego

Przed naniesieniem kolejnych powłok należy zawsze zachować przerwę technologiczną, wynoszącą co najmniej 2 - 3 dni, przy czym ważne jest, aby warstwa podkładowa była równomiernie wyschnięta, bez wilgotnych miejsc (ciemne plamy na elewacji).

Duża wilgotność powietrza i niskie temperatury (np. w okresie późnej jesieni) mogą znacznie wydłużyć proces wiązania.

Należy używać środków gruntujących właściwych do stosowanej wyprawy wierzchniej, wyszczególnionych w Aprobatach Technicznych ITB lub zamiennie uniwersalnego podkładu Baumit UniwersalGrund (Baumit UniPrimer)

W normalnych warunkach pogodowych po minimum 3 dniach nanieść szczołką lub wałkiem na wykonane suche podłoże jedną warstwę podkładu gruntującego pod tynk cienkowarstwowy.

Po wyschnięciu podkładu tynkarskiego tj. po ok. 24h można przystąpić do nakładania tynku. Należy zgodnie z obowiązującymi przepisami stosować wyłącznie tynki należące do systemu:

1. Tynk silikonowy Baumił SilikonTop 1,5mm lub 2mm baranek, kolor COME nr 3009
Wymagane właściwości tynku silikonowego:

Produkt	Gotowy do użycia mineralny tynk cienkowarstwowy na bazie żywic silikonowych o strukturze rowkowej lub drapanej.		
Skład	Emulsja żywicy silikonowej, wypełniacze mineralne, pigmenty, dodatki organiczne, woda.		
Przeznaczenie	Hydrofobowy, paroprzepuszczalny tynk stosowany na zewnątrz i wewnątrz, w szczególności przeznaczony jako warstwa wykończeniowa w systemach ociepleń na styropianie oraz wełnie mineralnej.		
Dane techniczne	Ziarnistość maks.:	1,5; 2; 3 mm	
	Gęstość:	ok. 1,9 kg/m ³	
	Współczynnik przewodzenia ciepła λ :	ok. 0,7 W/mK	
	Współczynnik oporu dyfuzyjnego pary wodnej μ :	37	
	Kolor:	200 kolorów wg wzornika Baumił	
	Ziarnistość:	1	2 3
	Zużycie materiału:		
	Struktura rowkowa:	-	2,8 3,9
	Struktura drapana:	2,5	3,2 4,2
Forma dostawy	Kubel 30 kg		

Przygotowany zgodnie z instrukcją tynk należy nakładać warstwą o grubości wynikającej z uziarnienia, (1,5 mm baranek) przy pomocy pacy ze stali nierdzewnej.
Powierzchnię tynku należy zacierać ruchem kołowym. Do fakturowania należy używać pacy z tworzywa sztucznego.

Należy pamiętać o zachowaniu reżimu temperaturowo-wilgotnościowego podczas aplikacji wypraw tynkarskich, a także o osłonięciu rusztowań po nałożeniu tynków. Tynk należy nakładać na powierzchni elewacji w jednym cyklu roboczym, równomiernie i bez przerw zgodnie z zasadą „mokre na mokre”

W przypadku stosowania produktów o różnych numerach seryjnych należy je przez rozpoczęciem prac dokładnie ze sobą wymieszać.

Tynki należy dobrze wymieszać w pojemniku i jeśli trzeba, można poprawić ich konsystencję dodając max. 2% wody (ok. 1/2 l na wiadro), jednak zawsze w jednakowej ilości na każde wiadro tynku

W celu uniknięcia widocznych płaszczyzn styku między wyschniętym a świeżo nakładanym tynkiem, należy zapewnić wystarczającą liczbę robotników, co pozwoli na płynne wykonanie wyprawy.

Proces schnięcia wyprawy polega na odparowaniu wody oraz ewentualnym wiązaniu i hydratacji spoiwa mineralnego. Zwiększona wilgotność powietrza i niskie temperatury mogą znacznie wydłużyć proces wiązania materiału oraz spowodować różnice w kolorystyce. Jednolitość barwy gwarantowana jest jedynie w ramach tej samej partii produkcyjnej.

Wszystkie istniejące szczeliny dylatacyjne należy również wykonać w systemie termoizolacji. Przy wykonywaniu szczelin dylatacyjnych dostępne są 3 warianty:

- obustronny montaż profilu cokołowego i przyklejenie wewnątrz samorozprężnej.
- obustronny montaż profilu cokołowego, wypełnienie sznurem z pianki oraz zamknięcie elastyczną masą fugową
- zastosowanie specjalnych profili dylatacyjnych.

4. Ocieplenie ścian zewnętrznych poniżej poziomu gruntu

Przed przystąpieniem do układania ścian płytami podłoże należy starannie oczyścić z zanieczyszczeń i sprawdzić jego przyczepność. W razie konieczności zastosować gruntowanie.

Ocieplenie ścian fundamentowych DO WYSOKOŚCI 30CM PONAD POZIOM GRUNTU ORAZ 1M PONIŻEJ GRUNTU wykonać ze styropianu frezowanego samogasnącego **XPS 30 SF**.

Przed ułożeniem płyt styropianowych należy wykonać izolację przeciwwilgociową pionową z kleju bitumicznego lub papy przyklejanej na lepek.

Płyty mocować do ścian przy użyciu kleju bitumicznego typu BitumenKleber 2K

Na powierzchni płyt wykonać warstwę zbrojoną siatką z włókna szklanego. Na wykonanej warstwie zbrojonej wykonać izolację z zaprawy uszczelniającej podtynkowej (np. PROTECT) Warstwę izolacji uszczelniającej wykonać również w strefie cokołu do min. 30cm powyżej poziomu terenu.

Po ułożeniu izolacji z folii kubełkowej wykopy zasypać, zagęszczając grunt warstwami. Wokół budynku należy wykonać opaskę z kostki brukowej gr. 6 cm na podsypce cementowo - piaskowej, z dodatkowym zabezpieczeniem obrzeżem betonowym, ze spadkiem od ściany budynku.

5.0 Obróbki blacharskie

Obróbki blacharskie winny być wykonane po wykonaniu izolacji, a przed układaniem warstwy tynku, w sposób zapewniający we wszystkich fazach prac należytą ochronę powierzchni ściany przed wodami opadowymi i spływającymi.

Szczególnie istotnym jest bezwzględne (po przyklejeniu warstwy izolacyjnej) wykonywanie blacharki attyk, gzymsów i tym podobnych elementów poziomych, do których dochodzi ocieplenie.

Roboty blacharskie winny być tak wykonane aby ewentualne ruchy blachy spowodowane wiatrem i naprężeniami termicznymi nie przenosiły się na tynk i warstwę zbrojącą. Niedopuszczalne jest pozostawienie pod obróbkami blacharskimi nieobrobionego klejem i siatką, materiału izolacyjnego.

Blacharka podokienna (parapety zewnętrzne) winna być montowana ze spadkiem zapewniającym odpływ wody (nie mniej niż 2%).

Blacharka winna być montowana w taki sposób, aby kapinós parapetu z blachy był oddalony od docelowej powierzchni elewacji nie mniej niż 3 cm (zalecane 4 cm).

Przed zamontowaniem blacharki należy w miejscu zabezpieczanym wykonać warstwę zbrojoną i wyprowadzić siatkę na elewację do późniejszego wykonania warstwy zbrojonej na elewacji. Połączenie bocznych ościeży powstałych po ociepleniu winno być wykonane w sposób pozwalający na swobodne ruchy parapetu wynikające z pracy termicznej blachy. Uzyskuje się to poprzez stosowanie specjalnie profilowanych zakończeń parapetów mocowanych w ościeżu.

Wszystkie elementy ocieplane „wychodzące” z płaszczyzny elewacji po ociepleniu, winny być zabezpieczane warstwą zbrojoną i obróbkami blacharskimi. Zasada ta dotyczy również wszystkich elementów ozdobnych na elewacjach takich jak gzymsy, profile ozdobne itp.

Do robót blacharskich zastosowano blachę stalową powlekaną o grubości 0,8 mm.

Rolą obróbek blacharskich jest szybkie i sprawne odprowadzenie wód opadowych poza elewację i niedopuszczenie do jakiegokolwiek infiltracji wody pod ocieplenie lub ościeża i obwódki wokół nich.

Należy również wymienić obróbki blacharskie na dachu, poprzez wymianę pasa nadrynnowego, fasowania gzymsów oraz papy na krawędziach.

UWAGA: W trakcie wykonawstwa należy bezwzględnie przestrzegać wszelkich zaleceń producenta systemu ocieplenia.

6.0 Roboty malarskie elementów metalowych.

Elementy metalowe należy po uprzednim oczyszczeniu i odrdzewieniu pomalować farbą o działaniu antykorozyjnym.

Przyjęto trzy powłokowe malowanie z nakładaniem następujących powłok:

- podkład miniowy antykorozyjny,
- podkład pod emalię nawierzchniową,
- emalia nawierzchniowa (np. dla balustrad o zwiększonej odporności na ścieranie np. silikonowa lub silikatowa)

7.0 Roboty dodatkowe:

7.1 Renowacja istniejących okien poprzez ich pomalowanie

7.2 Remont pokrycia dachowego:

- kolebkę hali należy pomalować (istniejące pokrycie z blachy trapezowej);
- na dachu części niższej należy wykonać nowe pokrycie wierzchnie z 2 x papa termozgrzewalna.

7.3 Wykonanie wykopu odstaniającego ściany piwnic do gł. 1 m.

7.4 Remont instalacji odgromowej.

7.5 Wymiana opaski wokół budynku z płyt betonowych – na nową.

8.0 Zagadnienia przeciwpożarowe:

Ocieplany budynek ma dwie kondygnacje i całkowitą wysokość ok. 11,5 m – kwalifikuje się jako budynek **niski**.

Zaprojektowano ocieplenie systemem do ocieplania ścian zewnętrznych posiadającym odporność ogniową w zakresie ognia od zewnątrz NRO - nierozprzestrzeniający ognia.

V. KOLORYSTYKA

1. Kolorystyka elewacji:

Projektowaną kolorystykę tynku podano zgodnie z ustaleniami z Inwestorem wg palety barw BAUMIT.

Kolorystykę tynku na ocieplanym budynku wykonać:

- Kolory elewacji --- BAUMIT - Kolor SUN 3015
--- BAUMIT - Kolor SKY 3233
--- BAUMIT - Kolor OCEAN 3221
--- BAUMIT Art Line - Kolor BLUE 4
--- BAUMIT Art Line - Kolor GREEN 2
--- BAUMIT Art Line - Kolor RED 4
- Kolor cokołu --- BAUMIT - Kolor CULTURE 3263

Obróbki blacharskie w kolorze – grafitowym

VI. INFORMACJE DODATKOWE

- * Działka na której projektowany jest obiekt budowlany nie jest wpisana do rejestru zabytków i nie podlega ochronie konserwatorskiej.

Wszelkie rozwiązania techniczne, organizacyjne i inne związane z prawidłową realizacją budowy i przekazaniem obiektu Użytkownikowi a nie zawarte w dokumentacji technicznej winne być wykonane zgodnie z obowiązującymi w budownictwie normami, sztuką budowlaną i zasadami realizacji obiektu, jego części i wyposażenia.

Roboty nie ujęte w Dokumentacji a wynikające z technologii budowy, zastosowania materiałów lub montażu urządzeń winny być uwzględnione w kosztorysie ofertowym

Wykonawcy i brak ich wyszczególnienia w dokumentacji nie może stanowić podstawy do roszczeń finansowych Wykonawcy w stosunku do Inwestora lub Biura Projektów.

Normy:

Obowiązującymi normami w realizacji kontraktu są:

Prawo budowlane z komentarzami, aktualne warunki techniczne, polskie normy, normy branżowe.

UWAGI KOŃCOWE:

Wszelkie materiały, wyroby i urządzenia stosowane na budowie winny być najwyższej jakości, odpowiadać Polskim Normom, jednośnym przepisom ich stosowania i wykorzystania.

Wykonawca zapewni wykwalifikowanych pracowników do odpowiednich robót i warunki pracy odpowiadające wymogom BHP.

Wykonawca ponosi odpowiedzialność prawną w razie zaniedbania tych wymogów.

Wszelkie materiały i elementy budowlane stosowane na budowie wymagają zatwierdzenia przez Inspektora Nadzoru w konsultacji z biurem projektów.

Wykonawca dostarczy w trzech kopiach katalogi i atesty stosowanych na budowie materiałów i wyrobów z instrukcjami ich stosowania. Jedna kopia pozostaje jako załącznik dziennika budowy, druga jako archiwum biura projektów a trzecia do dyspozycji Inwestora.

Wyroby i materiały (z wyjątkiem materiałów masowych) winny być odpowiednio pakowane i posiadać znak wytwórcy.

Znaki wytwórcy, karty gwarancyjne i inne związane z wykonywanymi pracami budowlano - montażowymi stanowiąc będą załącznik do dokumentacji budowy prowadzonej przez Wykonawcę.

mgr inż. arch. Wojciech Popiel

